

διαφέρουσι τούτων κατὰ τὴν μορφήν μόνον. Κατὰ τὸν Περροτέν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης διαδοχὴ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἔστω καὶ ἂν ἑκατέρα τούτων διαρκεῖ τρεῖς τουλάχιστον μῆνας. Ὡσαύτως μέχρι τινὸς βαθμοῦ δὲν αποκλείεται καὶ ἡ ἀλληλοδιαδοχὴ τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, ἂν καὶ ὁ μὲν ἥλιος δὲν κινεῖται ἄνω καὶ κάτω τοῦ ἰσημερινοῦ κατὰ $23 \frac{1}{2}$ μοίρας, ὡς ἐπὶ τῆς Γῆς, ἀλλὰ κατὰ 15° μόνον, ὁ δὲ χειμὼν περιορίζεται ἐπὶ τῶν δύο πόλων μόνον.

Ὁ ἐν Λέβεν κ. Τέρμπυ ὅμως ἐκφέρει ἄλλην γνώμην. Ὁ ἀστρονόμος οὗτος ἐξήτασε τὴν Ἀφροδίτην διὰ τηλεσκοπίου τῶν 8 δακτύλων κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μάιον τοῦ 1887, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει παρατήρησε μεταβολὴν τῆς θέσεως τῶν κηλίδων τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, τοῦθ' ὅπερ ἀπεδείκνυνεν ὅτι καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὡς ὀρθὴ θεωρουμένη ἀρχαιότερα γνώμη περὶ τῆς 24ώρου διαρκείας τῆς περὶ τὸν ἄξονα περιστροφῆς τῆς Ἀφροδίτης ἦν ἐσφαλμένη. Πικρανθεῖς, διότι ἐβλεπε καταπίπτουσαν τὴν προτέραν θεωρίαν ἐπανελάβε τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ τῷ 1888. Ὅτε δὲ ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦ Σκια παρέλκει καὶ τοῦ Περροτέν, ὁ Τέρμπυ εἶδεν ὅτι ταῦτα λίαν συνεφώνουν πρὸς τὰ τῶν ἰδίων παρατηρήσεων. Ὡς ἐκ τούτου ὑπέβαλε ταῦτα εἰς τὴν ἐν Βρυξελλαῖς Ἀκαδημίαν¹, καὶ ἐξήνεγκε καὶ οὗτος ἐπὶ τούτῳ τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἀφροδίτη ἔχει περιστροφικὴν περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς κίνησιν λίαν βραδείαν.

Ὁ ἐν Νακοφάλδα ὅμως τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐκτελέσας ἀστρονόμος Λαίσαρδ (Löschardt) ἀπορρί-

1) «Faits démontrant la permanence des taches sombres de Vénus et de la lenteur de leur mouvement» Bulletin de l'Académie royale de Belgique. Bruxelles 1890.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

Κατὰ τὰς γινόμενας ἀνασκαφὰς ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, ἥς διευθυντὴς ταχέως ὢν ὁ κ. Homolle, σπουδαιότητα προῆλθεν εἰς πῶς πλεῖς ἐνεπίγραφος, ἀνέχουσα ὕμνον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα μετὰ τοῦ μέλους αὐτοῦ. Ἐκρίθη δὲ καὶ κρίνεται ἡ ἐπιγραφή αὕτη σπουδαιότητα—καίτοι προκειμένου περὶ ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων κατὰ τὰ ἐκ τοῦ παρελθόντος διδάγματα ὀφειλομένη νὰ ἀποδεχόμεθα αὐτὰς μετ' ἐπιφυλάξεως μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν πρώτων ἐντυπώσεων—διότι τὰ περὶ τῆς μουσικῆς πᾶρά τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησιν οὐχὶ σαφῆ λίαν ταγγάνουσιν ὄντα, ὀλίγιστα δὲ λείψανα αὐτῆς διεσώθησαν ἡμῖν, ἡ δὲ ἀνακαλυφθεῖσα πλεῖς δύναται νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενά. Περὶ μουσικῆς πλὴν τοῦ περισπουδάζοντος συγγράμματος τοῦ διαπρεποῦς μελοποιῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ὁδεῖου Βρυξελλῶν κ. Gevaert, ὅπερ ἐπιγράφεται «Ἰστορία καὶ θεωρία τῆς ἀρχαίας μουσικῆς», ἔγραψαν ἄλλοι τε καὶ ὁ

πτεῖ τὰς γνώμας τοῦ Σκιαπαρέλζην καὶ τοῦ Περροτέν¹. Οὗτος ἐποιεῖτο χρῆσιν τηλεσκοπίου τριῶν δακτύλων, ἐξηκολούθησε δὲ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἀπὸ 8]20 μαῖου μέχρι τῆς 6]18 νοεμβρίου 1890. Τὰ 46 σχέδια, ἅτινα ἔλαβεν ὁ εὐγγρος ἀστρονόμος φαίνονται συνηγοροῦντα περὶ ταχείας μεταβολῆς τῆς θέσεως τοῦ πλανήτου. Καὶ δὲν ὀρίζει μὲν οὗτος τὸν χρόνον τῆς περιστροφῆς, θεωρεῖ ὅμως τὸ κυκλικὸν σχῆμα τῆς λευκῆς πολικῆς κηλίδος ὡς ἀποδείξιν τῆς ταχείας περιστροφικῆς κινήσεως. Ὁ κ. Λαίσαρδ ὅμως φρονεῖ ὅτι, ἂν ἡ Ἀφροδίτη εἶχε ταχείαν περὶ τὸν ἄξονα περιστροφῆν, ὁ αἶθρ (ἥτοι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἀφρ.) θὰ συνεσσωρεύετο περὶ τὸν ἰσημερινόν, τοῦθ' ὅπερ θὰ καθίστα τὰ παρὰ τὸν ἰσημερινὸν μέρη τοῦ πλανήτου σκιερώτερα τῶν παρὰ τοὺς πόλους καὶ θὰ συνεπλήγετο ἀσυμφωνίαν τῶν ὑπολογιζομένων φάσεων πρὸς τὰς παρατηρουμένας. Ἄν τὰ δύο ταῦτα φαινόμενα παρατηρηθῶσι, τοῦτο λέγει ὁ ἀπετέλει τρανὴν ἀπόδειξιν τῆς ταχείας (24ώρου) περὶ τὸν ἄξονα περιστροφῆς τῆς Ἀφροδίτης.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐκ Βρυξελλῶν ἀστρονόμον Νινθόεν, καὶ οὗτος συντάσσεται κατὰ τοῦ Σκιαπαρέλζην ἐπὶ τῇ βάσει παρατηρήσεων. Οὗτος ἐξήτασε τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς 28]9 ἰανουαρίου 1890 ὑπὸ εὐνοϊκωτάτας περιπτώσεις, ἐν δὲ τῇ πρὸς τὴν βασιλικὴν ἀκαδημίαν τοῦ Βελγίου² ἐκθέσει αὐτοῦ λέγει ὅτι αἱ τῆς Ἀφροδίτης κηλίδες ἔχουσι μεγάλην ἀνα-

1) Die neuesten hypothesen über die Rotation des Planeten Venus... Sitzungsberichte der kais. Akademie der Wissenschaften in Wien. Mathm-natur. Klasse; Bd b. Apth. IIa. Wien 1891.

2) «A propos de la rotation de la planète Vénus» Bulletin de l'académie royale de Belgique, 3ème serie tome 21, Bruyelles 1891.

Rosbach καὶ ὁ Westphal καὶ ὁ Bellermann. Τὰ δὲ λείψανα ὅσα διεσώθησαν ἡμῖν τῆς ἀρχαίας μελοποιίας εἰσὶ τὰδε κατὰ τὴν S. Reinach: α') ἡ μελωδία τοῦ πρώτου Πυθίου τοῦ Πινδάρου, β') ἡ τῶν ὕμνων τοῦ Διονυσίου εἰς τὴν Καλλιόπην καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ γ') ὕμνος τοῦ Μεσομήδους (:) εἰς Νέμεσιν. Τὰ λείψανα δὲ ταῦτα φέρονται παρὰ τοῖς Gevaert, Rosbach καὶ Westphal ἢ Bellermann ἐν τοῖς Ἱστορίαις τοῦ Διονυσίου καὶ τοῦ Μεσομήδους, 1840. Ὑμνος δὲ τις εἰκαζόμενος εἰς τὴν Δήμητραν, ὃν χρῆσιν ἐποιήσατο ὁ B. Marcello τῆς Ἑνετίας ἐν τῷ ψαλμῷ αὐτοῦ 18, φαίνεται ἀπόκρυφος. Ἡ μελωδία τοῦ Πυθίου ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Kircher τῷ 1680, ἐν τινι χειρογράφῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σαλβαδόρου ἐν Μεσσήνῃ καὶ ἐδημοσιεύθη παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Musurgia Universalis, αἱ δ' ἄλλαι μελωδίαι εὑρίσονται ἐν πολλοῖς χειρογράφοις κατὰ τὰ γραφόμενα τοῦ Bacchius. Τὰ μουσικὰ σημεῖα εἶνε γεγραμμένα δι' ἐρυθρὰς μελάνης ὑπὲρ τῶν κειμένων τῶν ὕμνων. Ὁ Διονυσίος ἦν κατὰ τὸν Σουῖδαν μουσικὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ, ὁ δὲ Μεσομήδης κρῆς καλλιτέχνης τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. Ἰδοὺ ἡ μουσικὴ τῆς πρώτης φράσεως τοῦ εἰς Καλλιόπην ὕμνου: Μέτρον $\frac{6}{8}$ fa majeur: la, / mi, mī, sol, sol, / sol, la, la, la, / si, ré, ré, sol/ no, do, mī, / mī, mī, mī, / mī, ré, ré, do, / mī re, sol, la, si, / do, sol, la. Ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ ἔπος:

λογίαν πρὸς τὰς τοῦ Ἀρεως κατὰ τε τὴν μορφήν καὶ κατὰ τὴν ταχείαν αὐτῶν κίνησιν. Ἐκ τῆς μεταθέσεως λοιπῶν τῶν κηλίδων τῆς Ἀφροδίτης ἐξάγει ὅτι ὁ πλανήτης οὗτος στρέφεται περὶ ἑαυτὸν ταχέως· δὲν ὁρίζει ὅμως τὸν χρόνον τῆς περιστροφῆς.

Ἐπ' ἐσχάτων ὅμως ὡς ἰσχυρότερος πολέμιος τοῦ Σκιαπαρέλν, ἐπαρουσιάσθη ὁ Τρουβελοῦ. Οὗτος, καταρτίδας πλουσίαν ὕλην παρατηρήσεως, ἦν συστηματικῶς διέταξε τὴν 22)3 Φεβρουαρίου 1892, ὑπέβαλε ταύτην εἰς τὴν ἐν Παρίσις ἐταιρίαν τῆς ἀστρονομίας, πραγματευόμενος ἐν ταύτῃ τὸ ζήτημα ὑψ' ὅλας τὰς ἐπὶψεις. Ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι τοῦ 1891 ἐποιήσατο οὐχ ἥττονας τῶν 744 παρατηρήσεων τῆς Ἀφροδίτης, σχεδιάσας ταύτην 285 κίς. Τὸ ἐκτεταμένον τοῦτο ἔργον (*Observations sur la planète Vénus*) εἶναι καὶ ὑπὸ φιλολογικὴν ἐποψιν λίαν ἐνδιαφέρον, καθὼ γειγραμμένον εἰς ὕψος γλαφυρότατον. Αἱ περιγραφαί, ἃς παρατίθενται, ἀποτελοῦσι πιστοτάτην τῆς Ἀφροδίτης εἰκόνα. Ὁ κ. Τρουβελοῦ διακρίνει καλῶς τὰς φαινομενικὰς κηλίδας, ἥτοι ἐκεῖνας, ἃς παράγει ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἀφροδίτης, ἀπὸ τῶν πραγματικῶν, τῶν ἀντικόντων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ἡ σύστασις τῶν ὁποίων χρησιμεύει αὐτῇ ὡς βᾶσις πρὸς συγκριτικὰς παρατηρήσεις. Ἰδίᾳ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ συνεκέντρωσεν ἐπὶ τῶν λευκῶν κηλίδων, αἵτινες παρατηροῦνται ἐπὶ τῆς ἄκρας τῶν κεράτων τῆς μήνης τῆς Ἀφροδίτης, εἰς δύο ἐκ διαμέτρου πρὸς ἀλλήλα ἀντικείμενα σημεῖα. Ταύτας θεωρεῖ ὡς λίαν ὑψηλὰ ὄρη, ἅτινα αἰροῦνται ὑπὲρ τὴν πυκνὴν ἀτμόσφαιραν καὶ ἀντανανλωδῶσιν ἰσχυρῶς τὸ ἡλιακὸν φῶς. Ἐντὸς τῶν ὁρέων τούτων κεῖνται οἱ πόλοι τοῦ ἀξονος, περὶ ὃν ἐκτελεῖται ἡ περιστροφὴ τῆς Ἀφροδίτης, ἡ θέσις δὲ τῶν πόλων τούτων δὲν ἀπέχει τῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τροχιάς τοῦ πλανήτου καθέτου γραμμῆς πλέον τῶν 10°. Ὁ Τρουβελοῦ παρα-

βάλλει τὰς λευκὰς ταύτας κηλίδας ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν ποικίλῶν κηλίδων τοῦ Ἀρεως καὶ τῶν πάγων, οἵτινες καλύπτουσι τὰς ποικίλὰς τῆς γῆς χώρας. Περὶ δὲ τοῦ σχήματος τῶν ὁρέων τούτων τῶν «κεράτων» καλουμένων λέγει ὅτι τοῦτο ὑπόκειται εἰς διαφόρους μεταβολὰς, ὁμοίᾳ πρὸς τὰς παραμορφώσεις καὶ τὰς ὁδοντωτὰς ἀποφύσεις, ἃς ὁ Σκραίτερ (Schröter) ἐσημείωσε τῷ 1793¹. Ἐκ τῶν παραμορφώσεων τούτων ὁ Τρουβελοῦ συμπεραίνει ὅτι ἡ Ἀφροδίτη κέκταιται ταχείαν περὶ τὸν ἀξονα αὐτῆς περιστροφὴν ὁρίδας ταύτην εἰς 23 ὥρ. 49' καὶ 28'' (1878), βραδύτερον δὲ (13)25 Φεβρουαρίου 1891) εἰς 24 ὥρας 5'. Πρὸς τοῦτοις ὁ Τρουβελοῦ ἐξήτησε νὰ λύσῃ καὶ τὸ ζήτημα εἰς ποῖον σημεῖον τέμνει ὁ ἰσημερινὸς τῆς Ἀφροδίτης τὴν τροχίαν αὐτῆς. Τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι κατ' αὐτὸν τὸ σημεῖον τοῦ ἑαρινοῦ ἡλιοστασίου τῆς Ἀφροδίτης, τοῦτο δὲ σχηματίζει μετὰ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τροχιάς τῆς Γῆς γωνίαν κατὰ 20 ἀμβλυτέραν ἐκείνης ἣν σχηματίζει τὸ σημεῖον τοῦ ἑαρινοῦ ἡλιοστασίου τῆς Γῆς.

Ἄν αἱ τοῦ Τρουβελοῦ παρατηρήσεις εἶναι ὀρθαί, ἀναίρουσαι τὰς τοῦ Σκιαπαρέλν, τοῦτο θὰ καταδείξωσιν αἱ μέλλουσαι παρατηρήσεις. Ἀμφότεροι ἐξήτασαν καὶ παρετήρησαν ἐπισταμένως, βεβαίως ὅμως ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν θὰ παρετήρησεν ὀρθῶς, οὗτος δὲ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ Τρουβελοῦ, καὶ ἔνεκα τοῦ λόγου ὅτι ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ οὐ μόνον τοὺς πλείστους τῶν συγχρόνων ἀστρονόμων, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

1) Ὁ Σκραίτερ ὑπελόγησε τὸ ὕψος τῶν ὁρέων τούτων εἰς 36.033 μέτρα.

ἄειδε Μοῦσά μοι φίλη, μολπῆς δ' ἐμῆς κατάρχου· αὖρη δὲ σὼν ἀπ' ἄλσεων ἐμὰς φρένας δονεῖτω. Τοῖς λειψάνοις δὲ τούτοις προσθετός καὶ ὁ πάμπρος τοῦ Εὐριπίδου τῆς ἀρχιδουκικῆς συλλογῆς τῆς Βιέννης, ὁ σχολιαστὴς ὑπὸ τῶν Ch. Wessely καὶ C. E. Ruelle, ὃν τὰ σχόλια ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ β' τόμῳ τῆς Ἑβδομαδιαίας (τεῦχ. 14 καὶ 15). Ταῦτα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀρτι ἀνακαλυφθείσης πλακῆς ἐν Δελφοῖς, ἥς ἡ παρασημαντικὴ ἐστὶν ὑπερβεν ἐκάστης συλλαβῆς τοῦ ὕμνου καὶ ἥτις ἀνάγεται εἰς τὸν Β' αἰῶνα π. Χ. Εἰκάζεται δὲ ὅτι τὸ μέλος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ μελοποιῦ Ἀριστοξένου, μαθητοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους.

* *

Ἄρτι ἐξεδόθησαν ἐν Παρίσις σὺν ἄλλαις καὶ διάφοραι τόμοι ποιημάτων ἐξ ὧν σημειώμεθα ἐνταῦθα τρεῖς τοιούτους, τὸν τοῦ Charles de Gère ἐπιγραφόμενον *Pleurs*, τὸν τοῦ Louis Malosse *Les Chimériques*, τὸν τοῦ Antonin Lavergue *Les Charmes d'amour*. Ἐκ τούτων ὅμως τὴν ἐπιφανεστάτην κατέχει θέσιν ὁ πρῶτος, ἥτοι ὁ τοῦ Charles de Gère, ὅστις ἐν αὐτῇ εἰλικρινῶς καὶ ἀφελῶς κλαίει καὶ ὅστις καὶ τοὺς ἄλλους συγκλαίνει αὐτῇ ποιεῖ. Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται δὲν θὰ ἀποκρύσωσι βεβαίως τὸ ποιημάτων τοῦτο:

Une neige de fleurs aux blancs pétales tombe
Sur le sol qui s'échauffe et renaît aux amours :
La nature s'éveille, et toi tu dors toujours,
O ma fille, sans voir le printemps sur ta tombe.

C'est la seconde fois qu'il te visite en vain !
Comme il dormait aussi, la vie exubérante
A répandu sur lui sa senteur enivrante !
Éternel renouveau près du sommeil sans fin.

Je m'incline devant l'insondable mystère,
Mais la nature en fête et qu'avec toi j'aimais,
Est sans cœur, et me semble odieuse à jamais :
je passe indifférent, exilé sur la terre.

Nous-mêmes nous avons ici-bas nos saisons,
Notre printemps en fleurs où fermente la vie,
Un corps tout plein de sève avec l'âme ravie,
Et devant nous sans fin de rians horizons.

Et puis, lorsque l'on voit les ans qui se déroulent
On voudrait retenir ces rapides instants,
En ses enfants revivre un éternel printemps
Et remonter la pente où les espoirs s'écroulent.

Οἱ ἐσχάτως παρατηρηθέντες τρεῖς κομήται.

Ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ στερεώματος ἀνεφάνθησαν ἐπ' ἐσχάτων τρεῖς κομήται, οἵτινες διελθόντες κατὰ τὸ ἐνεστὼς φθινόπωρον διὰ τοῦ περιηλίου αὐτῶν ἐξακολουθοῦσιν ἤδη τὴν ἐν τῇ ἀχανεὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐκτάσει πορείαν αὐτῶν, ὁσημέραι μακρυνόμενοι ἀπὸ τῆς Γῆς. Τούτων ὁ μὲν εἰς εἶναι ὁ κομήτης τοῦ Φίνλεϋ, ὁ δεῦτερος ὁ ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων Ρόρδαμ καὶ Κουνένσελ, τοῦ μὲν ἐν Οὐτὰ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς τοῦ δὲ ἐν Ἰνδιζὺ τῆς Γαλλίας, τῇ 27/8 καὶ 28/9 παρελθόντος ἰουλίου ἀνακαλυφθεῖς, ὅστις μάλιστα καὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὁρατὸς κατέστη, ὁ δὲ τρίτος τέλος ὁ τῇ 16/28 παρελθόντος ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ διασήμεου ἀστρονόμου Μπρούξ ἐκ τοῦ ἐν Γενέβα (τῆς πολιτείας Νέας Ὑόρκης) ἀστεροσκοπείου ἀνακαλυφθεὶς τηλεσκοπικὸς κομήτης.

Οἱ δύο τελευταῖοι κομήται διαφέρουσι τοῦ πρώτου ὡς ἔχοντες τροχίαν, μὴ ἀποτελοῦσαν κλειστὴν ἑλλειψιν, ἀλλὰ παραβολὴν, καὶ ὡς κινούμενοι περὶ τὸν ἥλιον ὀπισθοβατικῶς.¹ Ἐνῶ ὁ κομήτης τοῦ Φίνλεϋ ἐπιδέχεται τὰς παρὰ τὸν ἥλιον καὶ τὴν γῆν χώρας τοῦ διαστήματος ἀνὰ πᾶν ἕκτον ἔτος, οἱ δύο προμνησθέντες κομήται οὐδέποτε θὰ ἐπανέλθωσι περὶ τὸν ἥλιον, διότι ἡ καμπύλη γραμμὴ ἣν διέγραφαν περὶ αὐτὸν εἶναι παραβολὴ βυθιζομένη εἰς τὸ ἄπειρον.

Τὴν νύκτα τῆς 13/25 ὀκτωβρίου ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ τῆς Βιέννης ὑπελογίσθησαν τὰ στοιχεῖα τῆς τροχιάς τοῦ κομήτου τοῦ Μπρούξ, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς δὲ τούτους ὁ ἐν λόγῳ κομήτης διήλθε τῇ 7/19 ὀκτωβρίου διὰ τοῦ ἐγγυτάτου πρὸς τὸν ἥλιον σημείου τῆς τροχιάς αὐτοῦ, κειμένου εἰς ἀπόστασιν 0.8191 τῆς ἡμιδιαμέτρου τῆς τροχιάς τῆς

1) Ἦτοι ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμῆς τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι δὲν ἀνέχουσιν εἰς τοὺς κομητας τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.

Insensés, remontons plus haut : notre avenir,
C'est le ciel ; et celui qu'on fonde sur sa race
Est déçu quand la mort y vient marquer sa trace :
Notre lot sur la terre est le seul souvenir.

* *

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Σικάγου ἐν τοῖς περιέργοις θεάμασιν αὐτῆς κατέλεγε καὶ τινὰ Ben Thompson καλούμενον, ἐπιλεγόμενον δὲ *Parleur locomotive*. Ὁ σιδηροδρομικῶς ὁμιλῶν οὗτος ἀνθρώπος εἶχε συλλογὴν 20,000 λέξεων, ὥς εἶλε ἐν 40 λεπτοῖς τῆς ὥρας, ἥτοι 500 λέξεις κατὰ λεπτόν. Αἱ λέξεις δ' αὗται οὐδεμίαν σχέσιν εἶχον πρὸς ἀλλήλας. Ὁ Ben Thompson προσέφερε 40,000 φρ. ἥτοι 2 φρ. δι' ἐκάστην, ἐκείνῳ, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ στενογραφῇ τὰς 20,000 λέξεις αὐτοῦ, ὥς ἐν 40 λεπτοῖς προῦφερε.

* *

Τὰ τῶν μυστηρίων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σκοτεινὰ ἔτι τυγχάνουσιν ὄντα. Ἐξ οὗ δὲ ὁ Lobeck διὰ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ *Aglaophamus sire de theologiae mysticae Graecorum causis* τέλεον ἀνῆρσε τὰς μυστηκὰς θεωρίας τοῦ Creuzer, ἡ ἐπιστήμη, ἐλλείψει νέων ἀποδείξεων, ἐπέχει ἐπὶ τῶν μυστηρίων.

γῆς ἦτοι 121. 226.800 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Ἥλιου. Ἦδη ὁ κομήτης οὗτος ἀπομακρύνεται βραδέως ἀπὸ τοῦ Ἥλιου, πλησιάζει ὅμως φαινομενικῶς πρὸς τὴν Γῆν, διότι αὕτη βαίνει κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν πρὸς αὐτὸν μετὰ μείζονος ταχύτητος. Τῇ 25/6 νοεμβρίου ἀπὸ τῆς Γῆς ἀπόστασις αὐτοῦ ἐξισούτο πρὸς 1,509 τῆς ἡμιδιαμέτρου τῆς τροχιάς τῆς Γῆς (ἦτοι 223.332.000 χμ.) τῇ δὲ 2/14 εἰς 1.425 μόνον (ἦτοι 210.900.000 χμ.). Ὁ κομήτης οὗτος δεικνύει συμπτώκωσιν τινὰ περὶ τὸ κέντρον, φέρει δὲ καὶ οὐρὰν καλῶς ἐσχηματισμένην. Τῇ 2/14 το. εἶχε τὰ 0,8 μόνον τῆς λάμψεως, ἣν ἐκέκτητο κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνακαλύψεως αὐτοῦ. Ὁ κομήτης οὗτος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς νοεμβρίου ἐφαίνετο ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῶν «Κυνηγετικῶν Κυνῶν», ὅστις ἀνατέλλει πρὸ τοῦ μεσονυκτίου ἀπὸ τοῦ βορειανατολικοῦ τοῦ οὐρανοῦ τμήματος.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἕτερον τῶν παραβολικῶν κομητῶν, οὗτος διήλθε διὰ τοῦ περιηλίου αὐτοῦ τὴν 26/7 παρελθόντος ἰουλίου εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Ἥλιου 0.67456 τῆς ἡμιδιαμέτρου τῆς τροχιάς τῆς γῆς. Κατὰ ὀκτώβριον καὶ νοέμβριον ὁ κομήτης κατέστη ὁρατός, διότι ἀνέτελλε καὶ ἔδωκε συγχρόνως μετὰ τοῦ ἡλίου. Κατὰ δὲ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ νοεμβρίου ἀνεφάνη πάλιν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς «Παρθένου» κινούμενος βραδύτατα, οὕτως ὥστε ἐφαίνετο ὡς ἀπλανὴς ἀστήρ. Διὰ τὴν Γῆν, ἥτις ἐν τῇ κινήσει αὐτῆς παρακολουθεῖ αὐτὸν θὰ παραμένῃ εἰσέτι ὁρατὸς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Δεκεμβρίου, μεθ' ὃ θὰ καταστῇ ὁρατός εἰς αὐτὴν, βυθιζόμενος εἰς τὸ ἄπειρον χάος, ὅπως μὴδέποτε ἐπιστρέψῃ.

(Ἐκ τοῦ *Πεσταίου Λόγῳ*).

N. ΜΟΨΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Μνεία τὸ πρῶτον μυστηρίων γίγνεται παρ' Ἡσίοδῳ, ἀλλ' ἡ λέξις μυστήρια ἀναφάνεται βραδύτερον, ἀναφερομένη εἰς τὰ Ἑλευσίνα, τὰ ἐπιφανέστατα πάντων. Τὰ τῶν Ἑλευσινίων δὲ μυστηρίων ἀνέλαβε νὰ διευκρινήσῃ ὁ πρῶτον διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. P. Foucart ὑποβάλλων ὑπόμνημα περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ἐν Παρίσις Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων. Τὸ ὑπόμνημα δὲ τοῦτο ἀνέγνω ἐν δυσὶ συνεδρίαις, ὧν ἡ ἑτέρα ἐγένετο οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, τῇ 29)10 νοεμβρίου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ διακεκριμένος ἐλληνιστὴς εἶπεν ὅτι ἡ αἰγυπτιακὴ ἀρχὴ τῆς λατρείας τῆς Δήμητρος ἐξηγεῖ μέρη τινὰ τῶν μυστηρίων τούτων. Σημειοῦται δὲ ὡς παράδειγμα τὸ ὄνομα τοῦ Εὐμόλπου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀπογόνου αὐτοῦ, τοῦ ἱεροφάντου.

* *

Ἀγγλος βιομήχανος συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ κατασκευάσῃ ἀντισηπτικὰ ρινόμακτρα. Τὰ ρινόμακτρα ταῦτα ἐξ ἰαπωνικοῦ χάρτου θὰ τιμῶνται 3 φρ. καὶ 75 ἐκ. τὰ ἑκατόν, καὶ θὰ δύνωνται νὰ καίωνται μετὰ τὴν γρῆσιν αὐτῶν.

O. A.